
Kong Salomon

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Kong Salomon", i: *Mindeudgave Digte*, side: 80, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Kong Salomon

Qohelet, Vismand over alle vise!
var ej min Tanke træt, min Læbe svag,
da maatte jeg beundrende lovprise
dit store Navn til Evighedens Dag.
Jeg vilde slænge Kappen om min Skulder
og vandre ud i Vinternattens Slud
og gennem Stormes Støn og Bølgers Bulder
højlove det forgængeliges Gud.

Til Trods for alle Løgnprofeters Røster,
der skingr er højt med Glimmer og med Glans,
er det din svage Stemme dog, der trøster
den syge Sjæl, der fik for Sandhed Sans;
thi Kvindens Skød er intet varigt Eje,
og i Ruiner synker Kongens Slot;
paalideligt er blot det stille Leje,
og kun at hvile der er ejegodt.

Ved dine Fødder vil jeg da mig sætte
og lytte tavs i smerteblandet Lyst
til denne verdensfjerne, tungsindstrætte,
aartusindgamle, tankedybe Røst.
Her har jeg fundet Evighedens Stade
ved dine Fødder under Træets Løv,
der drysser over mig de visne Blade.
Thi uforgængeligt er ene Støv.